

kunne anſe ſig bemyndiget, fuldt berettiget til at udbetale diſſe Embedsmænd deres Dyrtidstillæg, idetmindſte for indværende Finantsaar, og dels, hvis vi bleve enige om Finantsloven, at ſtaffe dem Dyrtidstillæg ogſaa for de to forløbne Finantsaar. Hvorvidt det Sidſte vil ſke, er ikke givet; for det ene Mars Vedkommende antager jeg det idetmindſte for givet, at de ville ſaae det ved det Tilleggsbevillingslovsforſlag, der ligger hos os og herfra vil gaa tilbage til det andet Thing. Denne Indrymmelſe gjorde vi ſelvſjælgelig under den Forudſætning, at vi maatte møde megen tilſvarende Smøbedkommen paa de to andre Poſter; men i denne, ſom jeg tror, billige Forventning ere vi blevene noget ſuffede. Der blev førſt tilbudt et Tillæg af $\frac{1}{2}$ Million paa Pandſerſkibs-Bevillingen. Dette foranledigede Udvalget til at indhente den høitærede Marineministers Uttringer om, hvorvidt en ſaadan Bevilling maatte kunne anvendes til et for Flaaden nyttigt og godt Krigsſkib. Den høitærede Ministers ſkrivleſe er meddelt i Fællesudvalgets Betænkning. Vi have ikke kunnet opfatte den anderledes, end at den høitærede Miniſter ganſke viſt i Senhold til ſine mange Gange tidligere gjentagne Uttringer ikke fandt, at et Skib, der kunde ſtaffes for 3 Millioner Kroner, var det, hvortil Flaaden meſt trængte, eller ſom han helſt vilde modtage, men at han dog vilde kunne nøjes med at ſaae en Bevilling paa 3 Millioner til et noget mindre Pandſerſkib, naar man ikke aſſat ham denne Grænſe altfor beſtemt og tillige bevilgede Omkoſtningerne til de Prøver med Henſyn til Pandſerets Styrke, ſom han anſaa det for nødvendigt at foretage. Efter denne ſkrivleſe troede Flertallets Medlemmer eller idetmindſte nogle af dem, at kunne gaa ind paa den Bevilling, ſom Folkethinget tilbød. Saa ſtod Dækningen af Univerſitetets Underſtud tilbage. Det er paa en Maade Landſthingets ſaſteſte Poſition; thi det har altid, ſaa længe det har beſtaaet, idetmindſte i ſin nuværende Skikkelse, men ogſaa i den ældre, anſet det for ſin Ret at ſtryge alle Anmærkninger i Finantsloven, ſom forekom det at gribe ud over dens rette Grænſe; men dette Spørgsmaal havde jo ligesom det om Dyrtidstillæget en Hiſtorie, ſom gjorde Landſthingets Stilling mindre gunſtig og mindre klar. De maa nemlig vel erindre, mine Herrer! at vi have i en Række af Aar vedtaget den Anmærkning, ſom nu forlangtes ſtrygen, og den har i 3 Finantslovsforſlag i Træk været foreſlaaet af den ſamme høitærede Regjering, ſom nu ſidder. Vi forſøgte paa forſkjellige Maader at ſaae den fjernet; men de Alternativer, vi foreslog, vandt ikke Biſalb. Der var endogsaa Tale, om man ikke, ſamtidig med, at Fællesudvalgets Indſtillingen forelagdes Thingene, ſtulde ſe at eens om et lille Lovforſlag, ſom een Gang for alle afgjorde den Sag. Det

var maatte kun en løs Tante. Jeg nævner det kun for at viſe Dem, hvormeget Umage vi have gjort os for at finde Udveie. Da ſaa ingen anden ſtod tilbage, foretog vi ſimpelthen at ſtryge Anmærkningen ud, hvilket jo ogſaa var det, hvortil vi fortrinnsviſt anſaa os for berettigede. Der ved vilde Miniſteren jo være henviſt til paa mange Maade at ſtaffe Underſtudet dækket, deriblandt ogſaa ved Laan. Dette blev grebet, og der blev tilbudt os en Tilſpøning til Anmærkningen, ſaalydende: „ſom afholdes af Univerſitetets Kapitalformue, eventuelt ved et rentebærende opſigeligt Laan“. Paa diſſe to Tilſpøninger „rentebærende“ og „opſigeligt“ lægger jeg nu for min Del grumme ringe Vægt. Det har ikke Stort at ſige, om der føres Univerſitetet til Bogs 4,000, 5,000, 6,000 Kr. mere eller mindre aarligt. At Miniſteren vil bruge Laanet fremfor at opſiſe Kapitalen, er jo klart af hans hele Holdning. Det er jo ham, der har Fortjenen af, efter tre Mars Forløb, hvor Underſtudet var foreſlaaet dækket af Kapitalformuen, at have indſat et ſaa ſkækkeligt Tilſud af Statskaſſen, at Underſtudet derved maatte anſes dækket. Han vil alſaa benytte Laanet. Og ſaa har et Laan det ſtore Fortrin fremfor en Forbrug af Kapitalformuen, at et Laan kan der være Tale om at eftergive, og det er ikke engang ſaa vanſkelig en Sag at ſaae det eftergivet. Ere Pengene derimod førſt tagne ud af Kaſſen, ſaa ſaaer man dem ikke tilbage. Men hvad der dog fortrinnsviſt bevægede os 4 af dette Things Flertal, ſom have været med til at gjøre Indſtillingen, til at tiltræde dette Maglingsforſlag fra Folkethingets Flertals Side, vare de tilſpøiede Uttringer om, at man var fuldkommen enig i at ønſke Univerſitetets økonomiſke Forhold endelig ordnede, og at man var villig til at beſtræbe ſig herfor i den nærmeste Fremtid. Derſom diſſe Uttringer blot vare ſaldne i Fællesudvalget og maatte indføres i dets Protokol, vilde de ganſke viſt ikke have kunnet have nogen egentlig bindende Betydning; men efterſom de tillige ere udtalte i Betænkningen, udtalte af begge de Grupper eller alle de tre Grupper fra det andet Thing, der have undertegnet den, maa jeg dog betragte det andet Things Flertal ſom moralſt forpligtet til i den nærmeste Fremtid at fremme Lovforſlaget om Univerſitetets økonomiſke Forholds Ordning, og jeg haaber da, at ved Viſtand ſaavel fra en maadeholden og forſtanbig Regjering ſom fra dette Thing ſkal det lykkes at ſaae denne Sag bragt til Ende inden altfor mange Aar, ſaa at den modus vivendi, der er opnaaet, endda ikke er ſaa meget at foragte. Saaledes ſtod alſaa Sagen, da den endelige Beſlutning i Fællesudvalget ſtulde tages. Fra den anden Side var der tilbudt Univerſitetet den Udvei at dække ſit Underſtud ved Laan imod Rente, en Udvei, der ikke kunde anſes